

Θεολογικές προσδοκίες και προκλήσεις στην έλευση του νέου έτους 2024.

του π. Αντωνίου Χρήστου*.



Αγαπητοί Αναγνώστες βρισκόμαστε λίγες μέρες πριν μας αφήσει χρονολογικά το έτος 2023 και έρθει το νέο έτος 2024 μ.Χ. Κάθε ετήσια μεταβολή και αλλαγή στις παραμονές και αρχές κάθε Πρωτοχρονιάς, είναι αλήθεια ότι μας φέρνουν και μας γεννούν ανάμεικτα συναισθήματα. Σίγουρα γεννούν μια πλειάδα προσδοκιών και προκλήσεων σε πολλούς τομείς της ανθρώπινης ζωής αλλά και της παγκόσμιας ιστορίας. Πάντα οι μέρες αυτές είναι ευκαιρία για έναν μικρό απολογισμό και ίσως μια μικρή μελαγχολία για τις στιγμές, τα γεγονότα και ίσως και πρόσωπα που πέρασαν και έφυγαν. Από την άλλη είναι και μια χαρά και ελπίδα για το νέο που έρχεται και ξετυλίγεται μπροστά μας. Η Ορθόδοξη Χριστιανική προοπτική επιτρέπει την εξέταση αυτών των πτυχών μέσα από το πρίσμα της πίστης, της ελπίδας και της πνευματικής εμπειρίας και αυτό θα πράξουμε και εμείς στις παρακάτω γραμμές.

Μέσα στις προσδοκίες μας για το 2024 περιλαμβάνεται η ελπίδα για μια κοινωνία ειρήνης, περισσότερο ενωμένη και οι άνθρωποι που την συγκροτούν πιο αλληλέγγυοι και φιλικοί μεταξύ τους. Είναι επίσης η προσδοκία μας να αντιμετωπιστούν με πνεύμα συμφιλίωσης και κατανό-

ησης οι όποιες υπάρχουσες διαιρέσεις που έχουν διακόψει την ειρήνη και την κοινωνική συνοχή και γεννούν έχθρα και πόλεμο με τραγικές συνέπειες σε κάθε εμπλεκόμενη πλευρά. Η Ορθόδοξη Εκκλησία αναδεικνύει πάντα με όλα της τα μέσα και προς πάσα κατεύθυνση την αγάπη, την συγχώρεση την αλληλεγγύη και την συνεργασία, ως θεμέλια για μια ειρηνική συνύπαρξη κάθε λαού και προσώπου ανεξαρτήτως χρώματος, πίστης ή πολιτισμού και αν έχει.

Ωστόσο, οι προκλήσεις είναι εξίσου σημαντικές και απαιτούν Θεία φώτιση και πνευματική δύναμη και μία σταθερότητα εκ μέρους των πιστών. Η συνεχιζόμενη πανδημία, αν και έχει κάπως ηρεμίσει αλλά κάνει ακόμη αισθητή την παρουσία της με τις ανάλογες επιπτώσεις της στην υγεία και την οικονομία προκαλούν ανησυχία και αναστάτωση. Ο ρόλος της Εκκλησίας είναι να προσφέρει με τις ειδικές Ευχές και Παρακλήσεις ελπίδα σε αυτές τις δύσκολες στιγμές, προωθώντας την προσευχή και την ψυχική ενδυνάμωση των πιστών της, εκεί που και η επιστήμη και οι ανθρώπινες δυνάμεις δείχνουν ότι έχουν όρια και σηκώνουν πολλές φορές τα χέρια ψηλά .

Μια άλλη πρόκληση διαχρονική είναι η αύξηση Παγκοσμίως αλλά και τοπικά των κοινωνικών ανισοτήτων σε πολλούς τομείς όπως την οικονομία, την δικαιοσύνη, την παιδεία, το βιοτικό επίπεδο κ.α.. Η Εκκλησία καλείται να δράσει ως φως και ελπίδα για τους αποκλεισμένους και τους αδύναμους με το ποιμαντικό της έργο προάγοντας την πρόνοια και την έμπρακτη θυσιαστική αγάπη για τον πλησίον και μάλιστα τους πονεμένους και αναξιοπαθούντες.

Πέραν αυτών, η θρησκευτική ελευθερία και ο σεβασμός προς την πίστη είναι ένας τομέας που αντιμετωπίζει προκλήσεις, αν και θεωρητικά θεωρείται αυτονόητο. Η Ορθόδοξη Δογματική Διδασκαλία διδάσκει τον σεβασμό προς όλες τις θρησκείες και προωθεί την ελευθερία της συνείδησης. Η μεταβολή όμως της σύγχρονης κοινωνίας μας σταδιακά σε πολύ-θρησκευτική και εκκοσμικευμένη απαιτεί τη διαφύλαξη αυτών των αρχών και τη συνεχή υπεράσπιση της θρησκευτικής ελευθερίας. Πλέον η Ορθόδοξη Εκκλησία δέχεται σταδιακά πιέσεις από τις θρησκείες που φέρουν μαζί τους οι μεταναστευτικές ροές που εγκαθίσταται στη πατρίδα μας και γίνονται φανερές και υπόγειες προσπάθειες να περιοριστεί η

επιρροή της στο δημόσιο κοινωνικό χώρο και να αυξηθούν αντίστοιχα άλλες όπως π.χ. το Ισλάμ.

Σε αυτό το πλαίσιο, η προοπτική της Ορθοδοξίας που γίνεται πλέον επιτακτική ανάγκη είναι ότι καλεί τους πιστούς να ενισχύσουν την πνευματική τους ζωή και τη σχέση τους με το Θείο. Να γίνει μία «Επανεκκίνηση» ένας «Επανευαγγελισμός» και μια «Επανακατήχηση» γιατί με τον τόσο πλουραλισμό και συγκρητισμό που υπάρχει, αλλά και τις τόσες αιρέσεις που μας έχουν κατακλίσει χρειάζεται να δούμε ποια είναι η προοπτική μας! Η προσευχή, η μελέτη της Θείας Γραφής, η ασκητικότητα και η συνειδητή πνευματική ζωή αποτελούν βασικά εργαλεία για την αντιμετώπιση των προκλήσεων που δέχεται η Ορθοδοξία από τον κόσμο!

Μπορεί κάποια προβλήματα να μοιάζουν άλυτα και να διαιωνίζονται στη πάροδο των χρόνων που περνούν από μπροστά μας και κάποια στιγμή μας παρασύρουν είτε στην αδράνεια, είτε στην απογοήτευση, είτε και να γινόμαστε και οι ίδιοι μέρος των προβλημάτων που προσπαθούμε να επιλύσουμε! Αυτό μπορεί και να αποτελεί την παραδοχή της ήττας μας ως πρόσωπα και ως τοπική και παγκόσμια κοινωνία! Όμως κάθε Πρωτοχρονιά, και στη προκειμένη περίπτωση το 2024 φέρνει μαζί του προσδοκίες και προκλήσεις, αλλά τη πίστη και την ελπίδα ότι κάτι μπορεί να αλλάξει προς το καλύτερο. Αυτό το αντλούμε από την ίδια την Ορθόδοξη πίστη που εμπνέει και ενισχύει τους πιστούς της, προσφέροντας αγάπη, ελπίδα και στήριξη σε μια κοινωνία που μοιάζει να ψάχνει σκοπό και λόγο ύπαρξης. Με τη βοήθεια του Θεού και την ενότητα των πιστών, μπορούμε να ανταπεξέλθουμε σε αυτές τις προκλήσεις και να ξανακάνουμε έναν ομορφότερο και καλύτερο κόσμο! Δεν το έχουμε μόνο ανάγκη εμείς το χρωστάμε στα παιδιά μας που μας διαδέχονται σιγά-σιγά! Αμήν!

***Ο π. Αντώνιος Χρήστου είναι Προϊστάμενος Ιερού Ναού Προφήτου Ηλία Κορμπι- Βάρης, της Ι. Μ. Γλυφάδας Ε. Β. Β. & Β. Απόφοιτος Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Αθηνών, Πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών και Κάτοχος Μεταπτυχιακού Τίτλου στην Ορθόδοξη Θεολογία στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.**